

จดหมายข่าว

ราชบัณฑิตยสถาน

ถนนหน้าพระลาน กรุงเทพมหานคร

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๑๒๑๓ โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๒๐๑๔, ๐ ๒๒๒๑ ๕๔๔๖, ๐ ๒๒๒๒ ๒๒๐๙, ๐ ๒๒๒๑ ๖๗๒๖

ปีที่ ๑๔

ฉบับที่ ๑๕๗

มิถุนายน ๒๕๔๗

ISSN 0857-7064

ข่าวราชบัณฑิตยสถาน

ขอ แสดงความยินดีในโอกาสที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งนาย **อดิศักดิ์ ทองบุญ** ภาควิชาอักษรศาสตร์และการเมือง ประเภทปรัชญา สาขาวิชาอักษรศาสตร์และภาษาศาสตร์ เป็นศาสตราจารย์พิเศษ สาขาวิชาอักษรศาสตร์ และ **รองศาสตราจารย์ ดร.จำลอง สารพัดนึก** กรรมการจัดทำพจนานุกรมศัพท์พระไตรปิฎก เป็นศาสตราจารย์พิเศษ สาขาวิชาภาษาสันสกฤต ของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ตั้งแต่วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๔๖

• **ศาสตราจารย์สุนทร อมรวิวัฒน์** ราชบัณฑิต สำนักอักษรศาสตร์และการเมือง ประเภทสังคมศาสตร์ สาขาศึกษาศาสตร์ ได้รับพระราชทานเหรียญดุษฎีมาลา เข็มศิลปวิทยา ประจำปี ๒๕๔๕ สาขาศึกษาศาสตร์

• **ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต วีรเวศิน** ราชบัณฑิต สำนักอักษรศาสตร์และการเมือง ประเภทสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ ได้รับเลือกเป็นศิษย์เก่าดีเด่น ประจำปี ๒๕๔๖ ในโอกาสที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์สถาปนาครบ ๗๐ ปี

• **ศาสตราจารย์ ดร.ปกรณ์ อดุลพันธ์ุ** ราชบัณฑิต ประธานสำนักวิทยาศาสตร์ ได้รับแต่งตั้งเป็นที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการแปรรูปรัฐวิสาหกิจ วุฒิสภา ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗

• **ศาสตราจารย์ ดร.ปรีดา วิบูลย์สวัสดิ์** ราชบัณฑิต สำนักวิทยาศาสตร์ ประเภทวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ และ **ศาสตราจารย์ นพ.อดุลย์ วิริยเวชกุล** ราชบัณฑิต สำนักวิทยาศาสตร์ ประเภทวิทยาศาสตร์สุขภาพ สาขาวิชาแพทยศาสตร์ ได้รับเลือกจากสำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ให้เป็นกรรมการพัฒนาระบบและประเมินคุณภาพระดับอุดมศึกษา (กพอ.) ต่ออีก ๑ วาระ

• สำนักศิลปกรรมรับภาควิชาศิลปกรรมใหม่ ๒ คน ได้แก่ **ศาสตราจารย์เดชา บุญค้ำ** ประเภทสถาปัตยกรรม สาขาวิชาภูมิสถาปัตยกรรม และ **รองศาสตราจารย์ ดร.ณัชชา โสคติยานุรักษ์** ประเภทจิตรศิลป์ สาขาวิชาดุริยางคกรรม ตั้งแต่วันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

• **ศูนย์ส่งเสริมและเผยแพร่การใช้ภาษาไทย ราชบัณฑิตยสถาน** จัดสัมมนาเรื่อง “การใช้ภาษาไทยในบทแปล” เพื่อรวบรวมปัญหาในการแปลภาษาต่างประเทศเป็นภาษาไทยในปัจจุบัน ศึกษาเหตุของปัญหาและวิธีการป้องกันแก้ไข อีกทั้งเผยแพร่วิธีการเขียนบทแปลเป็นภาษาไทยที่ดี เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ เวลา ๘.๓๐-๑๖.๓๐ น. ณ ห้องศรีตรังบอลรูม โรงแรมตริ่ง ถนนวิสุทธิกษัตริย์ กรุงเทพมหานคร

• ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุเคราะห์ในการพระราชทานเพลิงศพ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์พระราชทานเพลิงศพ **ศาสตราจารย์ หม่อมหลวงจिरาย นพวงศ์** องคมนตรี ราชบัณฑิต สำนักศิลปกรรม ประเภทวรรณศิลป์ สาขาวิชานิรุกติศาสตร์ ในวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๔๗ เวลา ๑๗.๐๐ น. ณ เมรุหลวงหน้าพลับพลาอิศริยาภรณ์ วัดเทพศิรินทราวาส กรุงเทพมหานคร

การบรรยายเสนอผลงานค้นคว้าและวิจัยของราชบัณฑิตยสภาภาคีสมาชิกต่อที่ประชุมสำนัก

สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง

๑ วันพุธที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ศาสตราจารย์สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ ภาควิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ บรรยายเรื่อง “บนเส้นทางสู่โรงเรียนคุณภาพของกรุงเทพมหานคร : มุมมองจากผลประเมินคุณภาพภายนอก” ผลประเมินคุณภาพภายนอกของสถานศึกษาในกรุงเทพมหานครพบว่าโดยเฉลี่ยมีคุณภาพอยู่ในระดับดีทั้งด้านคุณภาพครูและผู้บริหาร ซึ่งอาจเป็นเพราะสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์วิทยากรการติดตามจับคู่วิทยากรที่มีคุณภาพให้เป็นครูและผู้บริหาร เป็นการกระตุ้นให้บุคลากรของกรุงเทพมหานครต้องพัฒนาตลอดเวลา ประกอบกับนโยบายของกรุงเทพมหานครที่เน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษา จึงมีการบริหารพัฒนาผู้บริหารและครูอย่างต่อเนื่อง ส่วนผู้เรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นตามหลักสูตรอยู่ในระดับพอใช้ และยังขาดความสามารถในการคิดวิเคราะห์ จึงควรเน้นเป้าหมายหลักให้ผู้เรียนมีความคิดวิเคราะห์เป็นสำคัญ นอกจากนี้ได้เสนอวิธีการพัฒนาผู้เรียน ครู ผู้บริหาร และบุคลากรทางการศึกษา เช่น กรุงเทพมหานครควรส่งเสริมและสนับสนุนให้สถานศึกษาทุกแห่งเป็น “โรงเรียนชุมชน” โดยสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็งระหว่างบ้าน วัด หรือสถาบันทางสังคมและโรงเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน สร้างระบบและกลไกในการช่วยเหลือและพัฒนาผู้เรียน จัดให้มีหลักสูตรท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาผู้เรียนทั้งด้านความรู้และทักษะที่จำเป็น ยกระดับคุณภาพชีวิตการปฏิบัติงานของครู

๑ วันพุธที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๗ ศาสตราจารย์ ดร.มนัส สุวรรณ ภาควิชาสังคมศาสตร์ สาขาวิชาภูมิศาสตร์ บรรยายเรื่อง “ประชากรกับการมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม” การวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมหรือ อีไอเอ (Environment Impact Assessment; EIA) คือมาตรการที่ถูกนำมาใช้ในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในประเทศไทยยังประสบปัญหาเรื่องการวิเคราะห์ผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ ผู้บรรยายจึงมีข้อเสนอแนะเพื่อให้เกิดการพัฒนาที่ยั่งยืน เช่น รัฐต้องส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนเกิดความตระหนักต่อสิทธิและหน้าที่ในการปกป้องดูแลทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แก่ไข พ.ร.บ. ส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๕ ในส่วนที่ว่าด้วยการจัดทำรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม โดยระบุไว้อย่างชัดเจนในการให้ประชาชนผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และมีส่วนร่วมในทุกขั้นตอนของกระบวนการจัดทำ เป็นต้น

สำนักวิทยาศาสตร์

๑ วันพุธที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ ศาสตราจารย์ ดร. นพ.สมชัย บวรภักดี ราชบัณฑิต ภาควิชาวิทยาศาสตร์สุขภาพ

สาขาวิชาแพทยศาสตร์ บรรยายเรื่อง “จิตวิญญาณ : มิติธรรม” จิตวิญญาณอาจเป็นกระบวนการจิตสำนึกอันเป็นสันดานดีของปัจเจกบุคคลหรืออาจเป็นกระบวนการจิตสำนึกอันเป็นสันดานร้ายก็ได้ ดังที่เคยมีคณะบุคคลกล่าวไว้ก่อนหน้าแล้วว่า จิตวิญญาณมีทั้งดีและไม่ดี ทั้งยังกำกวมเป็นกุศลก็ได้ อุกุศลก็ได้ ศาสตราจารย์ ดร.ธวัชชัย สันติสุข ราชบัณฑิต ภาควิทยาการสัตวศาสตร์ สาขาวิชาพฤกษศาสตร์ บรรยายเรื่อง “สังคมพืชขึ้นแฉะแบบผืนแผ่นดิน Blanket Marsh Vegetation” ในปัจจุบันวิทยาการด้านพฤกษนิเวศยังไม่ปรากฏว่ามีการจำแนกสังคมพืชขึ้นแฉะแบบผืนแผ่นดินอย่างเป็นแบบแผน ทั้งที่เป็นสังคมพืชที่มีลักษณะโครงสร้างและองค์ประกอบของพืชพรรณอันเป็นเอกลักษณ์ จัดเป็นสังคมพืชชุ่มน้ำประเภทหนึ่งที่เกิดขึ้นในช่วงฤดูฝนถึงต้นฤดูหนาว (seasonal wetland) พบทั่วไปบนพื้นที่ราบสูงตามแอ่งลานหินของภูเขาหินทรายทางภาคอีสาน ในป่าเต็งรังที่มีเรือนยอดเปิดโล่ง สภาพพื้นที่เป็นแอ่งตื้นปกคลุมด้วยแผ่นคล้ายผืนพรหมของชั้นดินทรายล้วนปนซากอินทรีย์วัตถุเล็กน้อย ชั้นดินที่เป็นผืนแผ่นดินจะซึมซับน้ำที่ไหลรินหล่อเลี้ยงอยู่เสมอ จนกลายเป็นพื้นที่ขึ้นแฉะ (marsh) ในฤดูฝน ส่วนใหญ่ประกอบด้วยไม้ล้มลุกขนาดเล็ก อายุฤดูเดียว ขึ้นเป็นกลุ่มใหญ่คละกัน ได้แก่ พืชจับแมลง (insectivorous plant) หลายชนิด ของสกุล ดุสิตา, สร้อยสุวรรณา, ทิพเกสร, หยาดน้ำค้าง, จอกบววย พืชกินซากของสกุล สร้อยจันทร์ และพืชล้มลุกสกุลอื่น ๆ เช่น มณีเทวา หญ้าบัว หญ้ารากหอม ฯลฯ ช่วงปลายฤดูฝนต้นฤดูหนาว พืชล้มลุกเหล่านี้จะเจริญเติบโตเต็มที่ ผลิดอกออกผลหลากสีพร้อมกัน ดารดาษทั่วพื้นล่างของป่าเต็งรัง คล้ายทุ่งดอกไม้ป่าบนภูเขาสูง สังคมพืชขึ้นแฉะแบบผืนแผ่นดินเป็นสังคมพืชที่มีสภาพนิเวศเปราะบาง (fragile habitat) เปลี่ยนหรือลื่นสภาพได้ง่ายเมื่อพื้นที่ถูกรบกวนจากชีวปัจจัย ไฟป่า และความแห้งแล้ง ความเข้าใจในระบบนิเวศและวัฏจักรของพืชพรรณดังกล่าว จะช่วยให้การอนุรักษ์ พื้นฟู และการวางแผนการจัดการสังคมพืชขึ้นแฉะแบบผืนแผ่นดินในประเทศไทย เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน ศาสตราจารย์ ดร.ปราโมทย์ ไชยเวช ภาควิชาเทคโนโลยี สาขาวิชาเทคโนโลยีปิโตรเคมี บรรยายเรื่อง “ไบโอดีเซล” ไบโอดีเซลเป็นหนึ่งในโครงการพัฒนาพลังงานทดแทนของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จัดเป็นโครงการส่วนพระองค์ซึ่งได้รับการจัดสิทธิบัตรและได้รับรางวัลเหรียญทองในงานนิทรรศการสิ่งประดิษฐ์นานาชาติ Brussels Eureka 2001 น้ำมันไบโอดีเซลเป็นสารพวกเอสเทอร์ผลิตจากน้ำมันหรือไขมันของพืชหรือสัตว์ หรือน้ำมันเหลือใช้ ซึ่งต่างจากน้ำมันดีเซลชีวภาพที่อยู่ในรูปของน้ำมันพืชหรือสัตว์ ไบโอดีเซลมีข้อดีหลายประการและมีคุณสมบัติคล้ายดีเซลธรรมดา มาก ใช้กับเครื่องยนต์ได้โดยตรงไม่ต้องผสม ประเทศไทยผลิตน้ำมันปาล์มได้ปีละกว่า ๗๐๐,๐๐๐ ตัน และส่วนหนึ่งต้องส่งออก จึงเหมาะที่จะใช้น้ำมันปาล์มทำเป็นเชื้อเพลิง

ทดแทน และจัดเป็นแหล่งพลังงานหมุนเวียนภายในประเทศ

๑ วันพุธที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๗ ศาสตราจารย์ ดร. **เปี่ยมศักดิ์ เมนะเศวต** ราชบัณฑิต ประเภทวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาวิชาการประมง บรรยายเรื่อง “การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ รักษาสิ่งแวดล้อม พร้อมประหยัดพลังงาน” พลังงานแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทใหญ่ คือ พลังงานสิ้นเปลือง (พลังงานที่ใช้แล้วหมดไป) เช่น น้ำมันดิบ ก๊าซธรรมชาติ นิวเคลียร์ และพลังงานหมุนเวียน (พลังงานที่สามารถหามาทดแทนใหม่ได้) เช่น ก๊าซชีวภาพ พลังน้ำ พลังแสงอาทิตย์ ปัจจุบันทั่วโลกใช้พลังงานสิ้นเปลืองเป็นหลัก ซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะข้อจำกัดของกำลังผลิตที่ลดลง และก่อปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น แนวโน้มในอนาคตคงจะต้องมีการเพิ่มสัดส่วนของพลังงานหมุนเวียนให้มากขึ้น อย่างไรก็ตาม มาตรการที่ดีที่สุดในการลดปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมคือ ประหยัดการใช้พลังงาน และการออกมาตรการส่งเสริมประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ซึ่งมีอยู่หลายรูปแบบที่กำลังดำเนินการอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งควรดำเนินการให้จริงจังมากกว่าเดิม ทั้งนี้เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม **ศาสตราจารย์ ดร.สมศักดิ์ ดำรงค์เลิศ** ราชบัณฑิต ประเภทวิทยาศาสตร์ประยุกต์ สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ บรรยายเรื่อง “สารชีวмикช่วยเพิ่มความสามารถลดสีประเภทเอโซซัลโฟเนตในกระบวนการรีไซเคิลด้วย” สารชีวмикควินโนน แอตราควินโนน 2, 6-ไดซัลโฟเนต (AQDS) สามารถทำหน้าที่เป็นสารรีดออกที่คล้ายกับสารที่ผลิตโดยแบคทีเรียชนิดไร้ออกซิเจน *Paenibacillus* sp. strain A 5 ซึ่งสามารถทำลายสารสีประเภทเอโซ สารสีชนิดนี้ใช้มากในอุตสาหกรรมกระดาษเยื่อ จากการศึกษาการแบ่งเซลล์ของแบคทีเรีย strain A 5 พบว่าสารเอ็นไซม์ที่ผลิตได้มีอยู่ที่ผนังเซลล์และที่ไซโตพลาสซึม สารที่ติดผนังเซลล์สามารถย่อยสารซัลโฟเนตเอโซได้ เมื่อมีสารจำพวกควินอยร่วมอยู่ด้วย ดังนั้นการประยุกต์ใช้สาร AQDS เพื่อย่อยเอโซ ที่มีอยู่ในน้ำเสียด้วยระบบไร้อากาศจึงมีความเป็นไปได้สูง **ศาสตราจารย์ ดร.สิริวัฒน์ วงษ์ศิริ** ภาควิชาชีววิทยา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์กายภาพ สาขาวิชาชีววิทยา บรรยายเรื่อง “ความหลากหลายทางชีวภาพของผึ้งในภูมิภาคเอเชีย” ปัจจุบันผึ้งในสกุล *Apis* มีทั้งหมด ๙ ชนิด คือ ผึ้งมีมเล็ก ผึ้งมีม ผึ้งหลวง ผึ้งภูเขาเนปาล ผึ้งโพรง ผึ้งพันธุ์ ผึ้งภูเขาบอร์เนียว ผึ้งซาบา และ ผึ้งโพรงอินโดนีเซีย ผึ้ง ๔ ชนิดจาก ๙ ชนิด ได้แก่ ผึ้งมีมเล็ก ผึ้งมีม ผึ้งหลวง และผึ้งโพรง เป็นผึ้งพื้นเมืองของประเทศไทย พบทั่วไปตั้งแต่แถบชายฝั่งทะเลทางตอนใต้ (ที่ระดับความสูง ๑-๑๐๐ เมตรจากระดับน้ำทะเล) จนถึงแถบเทือกเขาสูง และในพื้นที่ป่าที่มีความสูง ๑,๖๐๐ เมตร ทางตอนเหนือของประเทศไทย ส่วนผึ้งพันธุ์เป็นผึ้งยุโรป เป็นแมลงเศรษฐกิจที่ถูกนำเข้ามาในประเทศไทยเป็นครั้งแรกในช่วงต้นปี ค.ศ. ๑๙๔๐ เพื่อการศึกษาวิจัยที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปัจจุบันผึ้งชนิดนี้มีการเลี้ยงกันอย่างกว้างขวางในทางตอนเหนือของประเทศไทยประมาณ ๑๐๐,๐๐๐ รัง รวมทั้งทั่วประเทศเลี้ยงผึ้งพันธุ์ประมาณ ๒๐๐,๐๐๐ รัง โดยจะเลี้ยงใน

กลุ่มผู้เลี้ยงผึ้งเพื่อผลิตผลิตภัณฑ์จากผึ้ง ได้แก่ น้ำผึ้ง นมผึ้ง และมีส่วนสำคัญในการเป็นแมลงช่วยผสมเกสรในดอกกล้วยไม้ทางภาคเหนือของประเทศไทย ผึ้งโพรงยังคงมีการเลี้ยงกันอยู่บ้าง โดยมีความสำคัญในการเป็นแมลงช่วยผสมเกสรในดอกมะม่วง ลิ้นจี่ และเงาะ แถบภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ของประเทศไทย

สำนักศิลปกรรม

๑ วันพฤหัสบดีที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๗ **รองศาสตราจารย์ ดร.สมศิลป์ ฅานวังสะ** ราชบัณฑิต ประเภทวรรณศิลป์ สาขาวิชาภาษาศาสตร์ บรรยายเรื่อง “การสนธิในภาษาอังกฤษ” ในทางภาษาศาสตร์ *สนธิ* หมายถึงการปรับเปลี่ยนเสียง ๒ เสียง (ของคำหรือหน่วยคำ) ที่อยู่ประชิดกัน ตามเงื่อนไขและกฎเกณฑ์เฉพาะของภาษานั้น ๆ กล่าวคือ แต่ละภาษาจะมีเงื่อนไขในบริบทลักษณะใดหรือสภาพแวดล้อมใดจึงจะเกิดสนธิ และเมื่อมีสนธิเกิดขึ้น การปรับเปลี่ยนเสียงจะเป็นไปในลักษณะใดบ้าง สนธิอาจเกิดขึ้นภายในคำ เรียกว่า “สนธิภายใน” (internal sandhi) หรือเกิดขึ้นระหว่างคำ เรียกว่า “สนธิภายนอก” (external sandhi) วิธีสนธิที่ใช้ทั่วไปได้แก่ การกลมกลืนเสียง (assimilation) การแปลงเสียงให้ต่างกัน (dissimilation) การตัดเสียง (elision) และการเติมเสียง (epenthesis) ด้วยเหตุที่การพูดภาษาอังกฤษถือจังหวะของจำนวนพยางค์ที่เน้นเสียงเป็นสำคัญ จึงต้องมีการรวมเสียงพยางค์ที่ไม่เน้น เพื่อจะได้ออกเสียงสะดวกรวดเร็วขึ้นให้พอดีกับจังหวะวรรคตอน การออกเสียงคำให้สะดวกรวดเร็วขึ้นจึงเป็นสาเหตุสำคัญของสนธิในภาษาอังกฤษ ทั้งสนธิภายในและโดยเฉพาะอย่างยิ่งสนธิภายนอก การกลายเสียงอันเกิดจากการกลมกลืนเสียงบางครั้งส่งผลให้เกิดคำใหม่ได้ ดังนั้นการศึกษาเรื่องสนธิในภาษาอังกฤษจึงไม่เพียงแต่มีคุณค่าในแง่ประยุกต์เพื่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศเท่านั้น แต่ยังช่วยให้ผู้ใช้ภาษาอังกฤษเข้าใจความเป็นมาของคำศัพท์ทั้งในแง่การกลายเสียง การเปลี่ยนแปลงตัวสะกด และการกลายความหมายได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย **รองศาสตราจารย์ ดร.จินตนา ดำรงค์เลิศ** ภาควิชาภาษาศาสตร์ ประเภทวรรณศิลป์ สาขาวิชาวรรณกรรมร้อยแก้ว บรรยายเรื่อง “สำนวนและสำนวนใน ‘เรียมมนุษย์’” *เรียมมนุษย์* บทประพันธ์ของกฤษณา อโศกสิน เป็นนวนิยายสะท้อนภาพชีวิตมนุษย์และสังคมในแนวสำนวน โดยตีแผ่ปัญหาในชีวิตครอบครัวของชนชั้นกลาง เป็นการวิเคราะห์ความรู้สึกด้านตมหากามารมณ์ ธรรมชาติของมนุษย์ที่ยังเวียนวนอยู่ในโลกของกิเลส หลงในรูป รส กลิ่น เสียง กันอยู่ไม่รู้สิ้น รายละเอียดของตัวละครมีความเป็น ธรรมชาติและสมจริง ทำให้ตัวละครเหมือนมีชีวิต นอกจากนี้ผู้แต่งได้นำคติธรรมแบบชาวบ้านมาสอดแทรกในการดำเนินเรื่อง และตอนสุดท้ายผู้แต่งจบเรื่องในแนวสำนวน คือทิ้งปัญหาไว้ให้ตัวละครได้แก้ไขตามเงื่อนไขที่แต่ละคนได้สร้างไว้ต่อไป โดยมีได้ตอบว่าจุดจบของตัวละครแต่ละตัวเป็นอย่างไร **รองศาสตราจารย์วิบูลย์ ลิ้มสุวรรณ** ภาควิชาภาษาศาสตร์ ประเภทวิชาจิตรศิลป์ สาขาวิชาจิตรกรรม

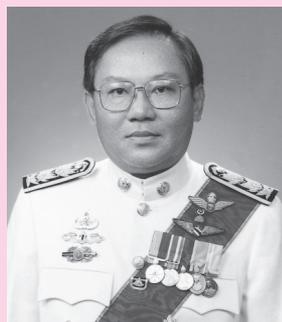
บรรยายเรื่อง “กระดาษที่ทำด้วยมือ วัสดุพื้นบ้านกับงานศิลปะในประเทศไทย” การทำกระดาษในประเทศไทยใช้วัตถุดิบพื้นบ้าน คือ เปลือกไม้ มีกระบวนการผลิตที่มีลักษณะเฉพาะตามกรรมวิธีของคนไทย ซึ่งทำมาตั้งแต่สมัยโบราณ เช่น กระดาษสา กระดาษข่อย ใช้เขียนตัวอักษรเพื่อบันทึกเรื่องราวประวัติศาสตร์ วรรณกรรม เขียนภาพ ฯลฯ ด้วยคุณสมบัติพิเศษของกระดาษสา ทำให้ศิลปินร่วมสมัยของไทยหลายคนเกิดแรงบันดาลใจในการนำมาใช้เป็นวัสดุในการสร้างสรรค์งานศิลปะตามแนวคิดของตนเป็นจำนวนมาก เช่น *ถาวร โกอุดมวิทย์* ใช้กระดาษสาสร้างงานสื่อผสมและงานภาพพิมพ์ โดยรักษาลักษณะพิเศษของกระดาษสาไว้ *มณฑิยา บุญมา* ใช้กระดาษสา กระดาษพื้นบ้านและวัสดุพื้นบ้านต่าง ๆ สร้างสรรค์ศิลปกรรมในรูปแบบต่าง ๆ *วิบูลย์ ลี้สุวรรณ* ใช้กระดาษสาสร้าง texture งานศิลปะเป็นรูปนูนและเป็นรูปทรงใหม่ แล้วระบายด้วยสีอะคริลิก ผสมกับวัสดุอื่น ๆ โดยมุ่งให้เกิดความประสานกันระหว่างสีและภาพบนพื้นผิว

๑ วันอังคารที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ **นายชนก สาคกริก** ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางคกรรม บรรยายเรื่อง “เบื้องหลังภาพยนตร์เรื่อง ‘โหมโรง’” โหมโรง เป็นภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับดนตรีไทย ซึ่งผู้กำกับได้รับแรงบันดาลใจและแนวคิดจากหนังสือชื่อ “หลวงประดิษฐไพเราะ (ศร ศิลปบรรเลง) มหาดุริยางกูรเจ้าพระยา แห่งอุษาคเนย์” ภาพยนตร์เรื่องนี้ใช้ฉากส่วนใหญ่ในอำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม อันเป็นที่กำเนิดของหลวงประดิษฐไพเราะ นักแสดงนำ คือ อนุชิต สพันธุ์พงษ์ ซึ่งรับบทนายครุในวัยหนุ่ม และ อุดลย์ ดุลยรัตน์ ซึ่งรับบทท่านครูหรือนายครุตอนอายุมาก ทั้งสองคนไม่เคยมีความรู้เรื่องการบรรเลงระนาดมาก่อน แต่หลังจากได้รับการฝึกหัดจากครูดนตรีไทย ก็สามารถแสดงบทบรรเลงระนาดได้อย่างสมบทบาท แม้ว่าในช่วง

แรกภาพยนตร์เรื่องนี้ไม่ได้อยู่ในกระแสตลาดมากนัก แต่ด้วยเนื้อหาและความพิถีพิถันของการผลิตที่มีคุณภาพ จึงทำให้เกิดกระแสความนิยมแบบปากต่อปาก ประกอบกับความร่วมมือของภาครัฐและภาคเอกชนจึงทำให้ภาพยนตร์เรื่อง “โหมโรง” กลายเป็นภาพยนตร์ที่โด่งดังที่สุดแห่งปี **ศาสตราจารย์พิเศษวิสุทษ์ บุษยกุล** ภาควิชาศิลปกรรม สาขาวิชาดุริยางคกรรม บรรยายเรื่อง “การพิมพ์พระไตรปิฎกฉบับ ร.ศ. ๑๑๒ ด้วยตัวอักษรไทย” พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวมีพระราชดำริที่จะบำเพ็ญพระราชกุศลสมโภชในงานพระราชพิธีรัชดาภิเษก จึงจัดพิมพ์คัมภีร์พระไตรปิฎกเพื่อแจกจ่ายไปตามวัดต่าง ๆ ในประเทศและสถาบันการศึกษาชั้นสูงและหอสมุดสำคัญในต่างประเทศ ในการนี้ได้มีพระบรมราชโองการให้อารามราชสงฆ์ที่ทรงความรู้แตกฉานในพระพุทธศาสนาทั้งในเมืองหลวงและหัวเมืองจำนวน ๑๑๐ รูป ให้สอบแก้พระไตรปิฎก และมีการพิจารณาตัวอักษรที่จะนำมาใช้พิมพ์หลายแบบ ซึ่งในที่สุดได้เลือกอักษรไทย “แบบการยุด” เพราะเป็นอักษรสำหรับชาติ แต่ให้แก้ไขหลักเกณฑ์ของแบบการยุดเล็กน้อยเพื่อความสะดวกในการพิมพ์ คือ ใช้ไม้ทัณฑฆาตแทนไม้วิัญณการ และไม่ใช้จุดใต้พยัญชนะ ค ช ฎ พ โดยให้ผู้อ่านออกเสียงสังเกตเอง ส่วนการใช้อักษรไทยหลังการพิมพ์พระไตรปิฎก สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระยาวชิรญาณวโรรสทรงแนะนำวิธีการใช้อักษรอีกวิธีหนึ่งซึ่งแก้ไขจากแบบการยุดโดยทรงเรียกว่า “แบบพินทุ” คือมีจุดใต้พยัญชนะ ตามแบบนี้เครื่องหมายที่ต้องมีเพิ่มเพื่อเขียนภาษาบาลีสองเครื่องหมายเท่านั้นคือ “พินทุ” เป็นรูป (.) พยัญชนะที่มีจุดบอกใต้พยัญชนะถือว่าพยัญชนะนั้นไม่มีรูปสระกำกับอยู่เลย คือ อาจเป็นตัวสะกดหรือเป็นตัวควบกล้ำกับพยัญชนะที่ตามมาก็ได้ และ “นิคหิต” เป็นรูปหยาดแหว (°) เขียนบนพยัญชนะมีค่าคล้าย ง สะกด.

ราชบัณฑิตที่ได้รับพระมหากษัตริย์คุณโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งใหม่

- เกิด** ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔
- ประวัติการศึกษา**
- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมดี) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
 - Master of Arts (International Relations), Tufts University สหรัฐอเมริกา
 - Master of Arts in Laws and Diplomacy, Tufts University สหรัฐอเมริกา
 - Master of Arts (Political Science), Brown University สหรัฐอเมริกา
 - Doctor of Philosophy (Political Science), Brown University สหรัฐอเมริกา
 - ปริญญาบัตร วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๒

ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต วีรเวศิน
ราชบัณฑิต ประเภทสังคมศาสตร์
สาขาวิชารัฐศาสตร์และ
รัฐประศาสนศาสตร์

- ประวัติการทำงาน**
- อาจารย์พิเศษ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ตำแหน่งปัจจุบัน**
- ราชบัณฑิต ประเภทสังคมศาสตร์ สาขาวิชา รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๖
- เกียรติคุณที่ได้รับ**
- นักวิจัยดีเด่นแห่งชาติ สาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ สภาวิจัยแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๓๑

ผลงาน

- หนังสือ วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๙)
- หนังสือ ประชาธิปไตยและการปฏิรูปการเมืองไทย
- หนังสือ การเมืองการปกครองไทย (พิมพ์ครั้งที่ ๖)
- หนังสือ อมาตยาธิปไตย-ประชาธิปไตยครึ่งใบ-การปฏิรูปการเมือง-การเมืองปัจจุบัน
- หนังสือ โลกาภิวัตน์ : ระเบียบโลกใหม่ และโครงสร้างความสัมพันธ์ทางอำนาจในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ

- หนังสือ สื่อมวลชน : สิทธิเสรีภาพและความรับผิดชอบ
- หนังสือ ภาวะวิกฤตทางเศรษฐกิจ การปฏิรูปการเมือง และการปฏิรูปวัฒนธรรมและการศึกษา
- หนังสือ Constitution and Political/Administrative Reform in Thailand
- หนังสือ Economic Growth and Democracy : The Thai Case
- หนังสือ Democracy in Thailand

การบริหารที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง (Citizen Center)

การ บริหารงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง หมายถึง การเอาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้ง ทรัพยากรที่ใช้ทำเพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ และเพื่อบรรลุเป้าหมายดังกล่าวจะต้องมีนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนเป็นพื้นฐาน แนวการบริหารดังกล่าวมาแล้วนี้อยู่บนพื้นฐานของหลักการที่ว่า อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย และเสียงประชาชนเป็นเสียงสวรรค์ (vox populi, vox dei)

กล่าวอีกนัยหนึ่ง การบริหารโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางนั้น เป็นการสะท้อนถึงหลักปรัชญาและการปฏิบัติภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ประชาชนจะต้องเป็นผู้ได้รับประโยชน์จากนโยบาย โครงการ และการใช้ทรัพยากร ดังนั้นทรัพยากรอันจำกัดจะต้องมีการนำไปใช้ประโยชน์หรือมีการแจกแจงโดยถือเอาความต้องการของประชาชนเป็นที่ตั้ง ซึ่งสามารถจะใช้ทรัพยากรดังกล่าวใน ๒ ส่วนด้วยกัน คือ

๑. ทรัพยากรธรรมชาติและทรัพยากรมนุษย์จะต้องนำไปใช้เพื่อการแก้ปัญหาจำเป็นเร่งด่วนของประชาชน ปัญหาดังกล่าวอาจจะเป็นปัญหาที่ประชาชนได้เรียกร้องมาในลักษณะของการร้องทุกข์ต่อผู้บริหารประเทศ หรือโดยผู้ถือบั้งเทียนการบริหารประเทศเป็นผู้เห็นปัญหาเอง ยกตัวอย่างเช่น ในหมู่บ้านห่างไกลที่ไม่มีความสะดวกสบายในชีวิตเนื่องจากขาดสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ เช่น น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ประชาชนในหมู่บ้านอาจจะรวมตัวกันเรียกร้องผ่านผู้นำหมู่บ้าน ส่งคำเรียกร้องดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อให้มีการพัฒนาสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ ดังที่กล่าวมาแล้วนั้นคือการนำส่วนนำเข้า (input) จากการเรียกร้องทางการเมือง (political demand) ของประชาชนเข้าสู่ระบบของการตัดสินใจซึ่งได้แก่ผู้บริหารอันมีหลายระดับด้วยกัน ตั้งแต่ส่วนท้องถิ่น ส่วนภูมิภาค จนมาถึงส่วนกลาง ขึ้นอยู่กับว่าขอบข่ายของการเรียกร้องดังกล่าวจะผ่านไปยังหน่วยงานใด ทั้งนี้เพื่อให้มีการพิจารณาและตัดสินใจอย่างเป็นนโยบายเพื่อนำทรัพยากรมาแก้ปัญหาดังกล่าว

ขณะเดียวกัน ถ้าหากหน่วยงานหรือผู้บริหารที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพื้นที่ใดมองเห็นความจำเป็นที่จะต้องยกระดับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และถึงแม้ไม่มีการเรียกร้องให้มีการแก้ปัญหาตามที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น ผู้รับผิดชอบในการบริหารก็สามารถเสนอแนะนโยบายได้เอง อันถือว่าเป็นนโยบายที่เกิดจากผู้รับผิดชอบโดยตรง เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับประชาชน

หรือที่เป็นที่ทราบกันว่าเป็น within-put (ภายใน)

๒. การวางนโยบายและการใช้ทรัพยากรเพื่อให้เกิดการพัฒนาชุมชนที่ดีขึ้น ถึงแม้ประชาชนในพื้นที่หนึ่ง ๆ จะมีความจำเป็นพื้นฐานครบถ้วนแล้วก็ตาม แต่การบริหารที่ดีก็ควรทำให้เกิดคุณภาพดีขึ้นในทุกระดับ ถ้าทรัพยากรเอื้ออำนวย ตัวอย่างเช่น ในหมู่บ้านซึ่งมีถนนหนทางสำหรับการคมนาคมและการขนส่งอยู่แล้ว ก็อาจจะมีการพัฒนาพื้นผิวจราจรให้ดีขึ้นจากดินลูกรังมาสู่การลาดยางมะตอย หรือการสร้างด้วยคอนกรีต เป็นต้น ซึ่งการวางนโยบายในส่วนนี้มีจุดมุ่งเน้นเพื่อการพัฒนาไม่เพียงการแก้ปัญหา และจากตัวอย่างดังกล่าวก็อาจอนุมานได้ว่า เมื่อพื้นผิวจราจรเพื่อการขนส่งมีคุณภาพดีขึ้นการเดินทางก็จะสะดวก และถ้ามีการขยายถนนให้มีขนาดกว้างขึ้น การขนส่งสินค้าด้วยรถบรรทุกขนาดใหญ่ก็จะสะดวกรวดเร็ว นำไปสู่การขนส่งสินค้าที่ผลิตในชุมชนนั้น ๆ ไปสู่ตลาดภายนอกได้มากยิ่งขึ้น อีกตัวอย่างหนึ่งก็คือการมีสาธารณูปโภคและสาธารณูปการที่ครบบริบูรณ์ ซึ่งนอกจากจะเป็นการยกคุณภาพชีวิตของชุมชนนั้น ๆ แล้ว ยังจะมีส่วนส่งเสริม ชักจูง การเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมของนักลงทุนเนื่องจากมีความครบถ้วนในโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ อันได้แก่ ไฟฟ้า น้ำประปา โทรศัพท์ เส้นทางคมนาคม และการขนส่ง

ทั้งหลายทั้งปวงดังกล่าวนี้มีเป้าหมายสำคัญคือ เพื่อประโยชน์ของประชาชนเป็นที่ตั้งอันได้แก่ประชาชนส่วนใหญ่ ไม่ใช่เพื่อกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นประชาชนส่วนน้อย ตัวอย่างของการมีนโยบายเพื่อผลประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่ที่เห็นเป็นรูปธรรมได้ก็คือ การจัดสรรที่ดินทำกินให้กับเกษตรกรที่ไร้ที่ดินทำกิน การจัดหาแหล่งน้ำและการพัฒนาชนบท ซึ่งมีการเน้นเป็นอย่างมากในสมัยรัฐบาลพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ โดยสี่กระทรวงหลักได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงสาธารณสุข และกระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นพัฒนาชนบทเพื่อประโยชน์ของคนส่วนใหญ่ของประเทศ

อย่างไรก็ตาม การบริหารโดยประชาชนเป็นศูนย์กลางแม้จะเป็นหลักการที่ดี แต่ในทางปฏิบัติย่อมจะพบอุปสรรคในระดับหนึ่ง โดยอุปสรรคต่าง ๆ นั้นส่วนหนึ่งเกิดจากระบบ ส่วนหนึ่งเกิดจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ และส่วนหนึ่งเกิดจากประชาชน

ในส่วนของระบบนั้น โครงสร้างของระบบราชการ กฎหมายที่ล้าสมัย

ขั้นตอนที่หยาบหยาบและยึดเยื้อที่เรียกว่า red tape เป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขปฏิรูปโครงสร้างระบบราชการเพื่อให้ความคล่องตัวมากยิ่งขึ้น กฎหมายที่ล้าสมัยต้องมีการยกเลิก ขณะเดียวกันงานที่มีความซ้ำซ้อนกันก็ต้องมีการเปลี่ยนแปลงให้มีความกะทัดรัด ที่สำคัญกระบวนการบริหารงานจะต้องเปิดช่องว่างระหว่างประชาชนกับหน่วยงาน การเอื้ออำนวยความสะดวกในมุมต่าง ๆ เพื่อให้ได้รับบริการที่เร็วขึ้นเป็นจุดสำคัญของการบริหารงานโดยประชาชนเป็นศูนย์กลาง เรื่องที่น่ายึดติดก็คือ กระบวนการทำบัตรประชาชน การต่อทะเบียนรถยนต์ ฯลฯ ในปัจจุบันกระทำได้อย่างรวดเร็วโดยอาศัยสมอกลเป็นเครื่องมือ

อุปสรรคส่วนที่สองได้แก่ *เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน* เจ้าหน้าที่ของรัฐจำนวนไม่น้อยยังคงติดนิสัยแบบเก่า ถือตัวเป็นเจ้าเป็นนายของประชาชน ไม่เข้าใจการเปลี่ยนแปลงของสังคม เกรงตรงในเรื่องกฎระเบียบ ขาดความยืดหยุ่น และที่สำคัญ ขาดความฉลาดเฉลียว ไม่ปรับปรุงสมรรถภาพและสมรรถนะของการทำงาน ทำงานแบบเช้าชามเย็นชามในลักษณะซึ่งกะตาดขาดความกระตือรือร้น ทั้งนี้เนื่องจากขาดแรงจูงใจ หรืออาจจะเนื่องจากความบกพร่องของระบบอันเกี่ยวกับการเล่นพรรคเล่นพวก หรือถูกแทรกแซงโดยการเมือง ทำให้ขาดขวัญและกำลังใจ จนกลายเป็นปัญหาและอุปสรรค ถ้าไม่มีการแก้ไข ผู้เสียหายผลประโยชน์ก็คือประชาชนผู้เสียภาษี

ในส่วนของประชาชนซึ่งเป็นศูนย์กลางในการบริหารอาจจะกลายเป็นปัญหาและอุปสรรคในตัวเองด้วย เช่น ถ้าประชาชนมีความเฉื่อยชาและขาดความกระตือรือร้น ไม่เรียกร้องสิทธิที่ตนควรมีควรได้ สบายเถรกลัวต่ออำนาจรัฐและบารมีของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ทำให้ขาดความกล้าหาญและเรียกร้องต่อสู้เพื่อสิทธิ ความพยายามที่จะปรับปรุงสังคมให้ดีขึ้นก็จะไร้ผล ขณะเดียวกันประชาชนที่ฉวยโอกาสหาประโยชน์จากนโยบายดังกล่าวก็จะมีส่วนทำให้เกิดความล้มเหลวของการบริหารโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง เช่น การกู้เงินจากธนาคารประชาชนมาซื้อโทรศัพท์มือถือ หรือมาใช้จ่ายฟุ่มเฟือยกินเหล้ามาเมา การแจ้งข้อมูลเท็จเพื่อจะได้ประโยชน์จากโครงการของรัฐ ฯลฯ การขาดความซื่อสัตย์สุจริตในหมู่ประชาชน หรือการไม่ให้ความร่วมมือกับทางฝ่ายรัฐ ย่อมจะเป็นอุปสรรคสำคัญของการบริหารงานดังกล่าว

ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับจากการบริหารงานโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลางซึ่งแตกต่างจากการบริหารงานแบบเก่า จะมีทั้งในแง่รูปธรรมและนามธรรม

ในแง่ *รูปธรรม* นั้น สิ่งที่จะเห็นชัดก็คือ การให้ความสำคัญและการใช้ทรัพยากร ทรัพยากรถ้าหากใช้ในโครงการที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อกลุ่มที่ได้เปรียบในสังคม ก็สะท้อนให้เห็นถึงหลักการบริหารว่าเพื่อประโยชน์ของชนกลุ่มน้อย แต่ถ้าทรัพยากรส่วนใหญ่นำไปสู่การเสนอนโยบายที่อิงประชาชน เช่นนโยบายต่าง ๆ ดังที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น ประชาชนย่อมจะได้ประโยชน์ในเชิงรูปธรรมอย่างเห็นได้ชัด เช่น คนที่เข้าไม่ถึงแหล่งเงินทุนก็จะมีโอกาสเข้าถึงแหล่งเงินทุนในนโยบายแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุน คนที่ไม่มีบ้านอยู่อาศัยก็จะมีบ้านอยู่อาศัยทำให้ครอบครัวมีความอบอุ่น ฯลฯ

ในเชิง *นามธรรม* นั้น สิ่งที่ประชาชนจะได้จากการบริหารที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางก็คือ ทศคติที่มองประชาชนเป็นส่วนสำคัญของคนในชาติ ประโยชน์ที่ทำได้กับประชาชนซึ่งมาจากเงินภาษีอากรของประชาชนก็คือ การ

ให้บริการโดยรัฐผ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐ ประชาชนมีสิทธิที่จะได้รับการบริการดังกล่าว และรัฐก็มีหน้าที่ให้บริการดังกล่าวเช่นเดียวกัน ดังนั้นทัศนคติแบบเจ้าขุนมูลนายแบบเดิมที่มีการตั้งกรมประชาสงเคราะห์ จึงต้องเปลี่ยนเป็น *กรมสวัสดิการสังคม* และในแง่หนึ่งจะเห็นเด่นชัดยิ่งขึ้นก็จะเปลี่ยนเป็น *กรมบริการประชาชน* เพราะรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐมีหน้าที่นำเอาภาษีประชาชนมาใช้เพื่อประโยชน์ของประชาชน ประโยชน์ที่ประชาชนจะได้รับนั้นเป็นสิทธิอันชอบธรรม และภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ผู้ทำหน้าที่ก็คือผู้ซึ่งประชาชนมอบอำนาจให้ทำหน้าที่แทนตนด้วยการเลือกให้เป็นตัวแทนเข้าไปในสภาและบริหารประเทศ ส่วนกลไกที่เป็นระบบราชการที่ปฏิบัติงานอยู่นั้นก็มาจากเงินภาษีของประชาชน เจ้าหน้าที่ของรัฐก็ได้รับเงินเดือนจากประชาชน หลักการดังกล่าวนี้เป็นปรัชญาสำคัญของการบริหารงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง อันสะท้อนถึงปรัชญาหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย

สิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้จาก การปรับปรุงระบบการบริหารงานแบบใหม่นี้ก็คือ

ประการแรก ทัศนคติของการทำงานจะต้องเปลี่ยนจากความเป็นเจ้าขุนมูลนาย ไปสู่การเป็นผู้รับใช้ประชาชนตามอาณัติที่ได้รับมอบ

ประการที่สอง วิธีการทำงานจะเปลี่ยนจากการนั่งเทียนคาดคะเนของผู้ซึ่งมีความรู้เหนือกว่า มาสู่การสำรวจความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง เป็นการสื่อสารสองทางซึ่งได้แก่ การเรียกร้องทางการเมืองและการตอบสนองมากกว่าการยื่นให้แบบในอดีต

ประการที่สาม โครงการหลายโครงการประชาชนต้องมีส่วนร่วม ซึ่งการมีส่วนร่วมของประชาชนนั้นมิบัญญัติไว้แล้วในรัฐธรรมนูญ ทั้งในระดับการเมือง ระดับชาติ และระดับท้องถิ่น เช่น การทำประชาพิจารณ์ การมีส่วนร่วมในการลงประชามติ การมีสิทธิที่จะเข้าชื่อกัน ๕๐,๐๐๐ ชื่อเพื่อเสนอร่างกฎหมายในหมวด ๓ และ หมวด ๕ ของรัฐธรรมนูญ อันได้แก่ สิทธิและเสรีภาพของชนชาวไทย และแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ นอกจากนั้นในระดับการปกครองส่วนท้องถิ่นประชาชนก็มีสิทธิที่จะรักษาสิ่งที่มีคุณค่าทั้งในแง่ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

ประการที่สี่ การบริหารงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางและการแปรเปลี่ยนที่เกิดขึ้นตามที่กล่าวมา จะนำไปสู่การพัฒนาการบริหารงานแบบธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งประกอบด้วย ความชอบธรรม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของประชาชน ประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการบริหารงาน การจัดการ การบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในเขตพื้นที่

กล่าวโดยสรุป การบริหารงานที่มีประชาชนเป็นศูนย์กลางเป็นหลักการบริหารงานธรรมาภิบาล สะท้อนถึงปรัชญาการปกครองระบอบประชาธิปไตย และอำนาจอธิปไตยของปวงชน.

ศาสตราจารย์ ดร.ลิขิต ธีรเวคิน

*ราชบัณฑิต สำนักธรรมศาสตร์และการเมือง
ประเภทสังคมศาสตร์ สาขาวิชารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*

ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์ (Transit of Venus)

ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์เป็นปรากฏการณ์ที่คนบนโลกเห็นดาวศุกร์เป็นวงกลมเล็ก ๆ ดำ ๆ บนดวงอาทิตย์ โดยจะเห็นวงกลมเล็ก ๆ นี้เคลื่อนที่ผ่านดวงอาทิตย์ช้า ๆ

จากขอบด้านตะวันออกไปยังขอบด้านตะวันตกของดวงอาทิตย์ สามารถสังเกตเห็นด้วยตาเปล่าแต่จะต้องผ่านแสงกรองแว่นพิเศษ เห็นในเวลากลางวันเป็นเวลาหลายชั่วโมง เป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นคู่ห่างกัน ๘ ปี แต่แต่ละคู่เกิดห่างกันกว่า ๑๒๐ ปี ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์จึงเป็นปรากฏการณ์ที่นาน ๆ จึงจะเกิดขึ้นซึ่งหลายคนไม่มีโอกาสได้เห็น เพราะไม่เกิดปรากฏการณ์นี้ในขณะที่พวกเขายังมีชีวิตอยู่

ผู้แสดงของปรากฏการณ์ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์ คือ ดาวศุกร์และดวงอาทิตย์ ดาวศุกร์เป็นดาวเคราะห์ที่ทุกคนรู้จักดี เพราะเป็นดาวที่นำชื่อมาตั้งเป็นวันศุกร์ เป็นดาวที่สว่างที่สุดบนฟ้า สว่างรองจากดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เท่านั้น วงโคจรของดาวศุกร์เล็กกว่าของโลก เคลื่อนรอบดวงอาทิตย์เร็วกว่าโลก ดังนั้นเมื่อมองดูดาวศุกร์จากโลก จึงมองเห็นดาวศุกร์อยู่ห่างจากดวงอาทิตย์ไม่เกิน ๔๘ องศา โดยอาจเห็นอยู่ทางทิศตะวันออกหรือทางทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ หากเห็นอยู่ทางทิศตะวันออกของดวงอาทิตย์จะขึ้นหลังและตกหลังดวงอาทิตย์ ดังนั้นจึงเห็นดาวศุกร์ทางทิศตะวันตกในเวลาหัวค่ำ ในกรณีเช่นนี้เราเรียกดาวศุกร์ว่า “ดาวประจำเมือง” ดาวศุกร์เป็นดาวประจำเมืองหลายเดือนก่อนที่จะไปอยู่ทางทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ เมื่อดาวศุกร์อยู่ทางทิศตะวันตกของดวงอาทิตย์ ดาวศุกร์จะขึ้นก่อนดวงอาทิตย์ในเวลาใกล้รุ่งทางตะวันออก ในกรณีนี้เราเรียกดาวศุกร์ว่า “ดาวรุ่ง” หรือ “ดาวประกายพรึก” โดยจะเห็นดาวรุ่งประมาณกว่า ๙ เดือนก่อนจะกลับมาเป็นดาวประจำเมือง เป็นที่น่าสังเกตว่าดาวศุกร์จะกลับมาเป็นดาวประจำเมืองเหมือนเดิมในเวลาเดิมทุก ๆ ๘ ปี ขาดไป ๒.๕ วัน เช่น ในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลา ๑๙.๐๐ น. ดาวศุกร์อยู่สูงเป็นมุมเงย ๑๕ องศาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทางทิศเหนือ ๒๐ องศา อีก ๘ ปีขาดไป ๒.๕ วัน คือวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๕ เวลา ๑๙.๐๐ น. ดาวศุกร์จะอยู่สูงเป็นมุมเงย ๑๕ องศาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ไปทางทิศเหนือ ๒๐ องศา ซึ่งหมายความว่า ดาวศุกร์จะอยู่ในกลุ่มดาวเดิม ตำแหน่งเดิมเหมือนที่เคยเป็นเมื่อ ๘ ปี (ขาดไป ๒.๕ วัน) ก่อน

ดาวศุกร์ขณะผ่านหน้าดวงอาทิตย์จะอยู่ใกล้โลกที่สุด เพราะอยู่ในตำแหน่งที่อยู่ระหว่างโลกกับดวงอาทิตย์พอดี ขณะนั้นจะเป็นช่วงเวลาที่ยาวที่สุดที่ดาวศุกร์ปรากฏเคลื่อนที่ถอยหลัง นั่นคือเคลื่อนจากตะวันออกไปตะวันตก ทั้งนี้เพราะเมื่อดูจากโลกจะเห็นดาวศุกร์เคลื่อนที่ไปทางทิศตะวันออกช้ากว่าโลก ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์จึงเห็นดาวศุกร์เคลื่อนที่ผ่านดวงอาทิตย์จากขอบตะวันออกไปยังขอบตะวันตกของดวง

อาทิตย์

ขนาดปรากฏของดาวศุกร์ขณะผ่านหน้าดวงอาทิตย์จะเป็นดวงกลมโตที่สุด โดยมีเส้นผ่าศูนย์กลางเชิงมุม ๑ ลิปดา สำหรับดวงอาทิตย์มีขนาดเชิงมุมประมาณ ๓๐ ลิปดา

ดังนั้นขนาดปรากฏของดวงอาทิตย์จึงมีเส้นผ่าศูนย์กลางมากกว่าดาวศุกร์ประมาณ ๓๐ เท่า ทำให้สามารถสังเกตเห็นดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์ได้ง่าย เพราะถ้าถ่ายภาพดวงอาทิตย์บนฉากโดยให้ภาพดวงอาทิตย์มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๓๐ เซนติเมตร ภาพดาวศุกร์จะมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ ๑ เซนติเมตร

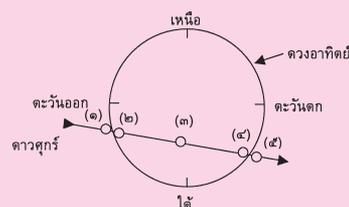
เกิดเป็นปรากฏการณ์ดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์ เมื่อใด

ที่กรุงเทพฯ การแสดงของดาวศุกร์กับดวงอาทิตย์จะเกิดขึ้นในวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๗ โดยดาวศุกร์เริ่ม

(๑) ลัมผัสขอบดวงอาทิตย์ครั้งแรก	เมื่อเวลา ๑๒.๐๐ น. ๑๓.๐๗ นาที
(๒) ลัมผัสครั้งที่ ๒	เมื่อเวลา ๑๒.๐๐ น. ๑๓.๕๗ นาที
(๓) กึ่งกลางของการเกิด	เมื่อเวลา ๑๕.๐๐ น. ๑๕.๕๑ นาที
(๔) ลัมผัสครั้งที่ ๓	เมื่อเวลา ๑๘.๐๐ น. ๑๑.๒๓ นาที
(๕) ลัมผัสครั้งที่ ๔	เมื่อเวลา ๑๘.๐๐ น. ๒๐.๓๖ นาที

รวมเวลาผ่านหน้าดวงอาทิตย์ ๖ ชั่วโมง ๗ นาที

ดาวศุกร์ลัมผัสครั้งแรกตรงขอบตะวันออกเฉียงใต้ไปทางใต้ประมาณ ๓๐ องศาของดวงอาทิตย์ และลัมผัสครั้งสุดท้ายตรงขอบตะวันตกเฉียงใต้ไปทางใต้ประมาณ ๖๐ องศา

ดูดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์อย่างไรจึงจะปลอดภัย

การดูดาวศุกร์ผ่านหน้าดวงอาทิตย์อย่างปลอดภัยต้องดูแบบเดียวกับการสังเกตสุริยุปราคา บางส่วนคือดูทางอ้อมและดูโดยตรง

การดูทางอ้อมต้องมีอุปกรณ์เพื่อนำภาพดวงอาทิตย์ให้ปรากฏบนฉาก แล้วดูดวงอาทิตย์และดาวศุกร์บนฉาก อุปกรณ์ที่จะนำภาพดวงอาทิตย์มาปรากฏบนพื้นห้องก็ได้ ขนาดของภาพจะใหญ่ขึ้นตามความสูงของหลังคา และเห็นได้พร้อม ๆ กันหลายคน *กล้องรูเข็ม* ก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ทำได้ไม่ยาก โดยเฉพาะหากมีโรงเรือนหลังคาสูง ๆ อาจเจาะรูหลังคาทำปลายนิ้วก้อย เพื่อให้ภาพดวงอาทิตย์มาปรากฏบนพื้นห้องก็ได้ ขนาดของภาพจะใหญ่ขึ้นตามความสูงของหลังคา

